

[Nybøe Andersen.]

frem til en anden måde, hvorpå behovet for forskning i udviklingsproblemer kan løses.

Arentoft (FP):

Udenrigsministeren har den 15. oktober 1975 fremsat forslag til lov om ændring af lov om internationalt udviklingssamarbejde i henhold til den gældende lovs § 20, stk. 3, der forudsætter revision af loven i dette folketingsår.

Fremskridtspartiet kan på forhånd give tilsagn om at deltage aktivt og sagligt i udvalgsarbejdet, men vi vil nok på en lang række områder være meget uenige med udenrigsministeren. Lad mig nævne nogle af de områder, hvor vi vil søge at sætte ind.

For det første mener vi, at en sådan lov er overflødig. U-lands- og i-landssamarbejde bør ikke ske med statsmidler. Da der næppe er mulighed for på nuværende tidspunkt at få loven ophævet, vil vi fremkomme med nogle ændringsforslag, bl. a. til målsætningsparagraffen, § 1, således at ordene „statslig bistand til“ udgår og paragraffens første del kommer til at lyde: målet for Danmarks indsats over for udviklingslandene skal være et samarbejde med disse landes regeringer og myndigheder ved at støtte deres bestræbelser for at opnå økonomisk vækst osv.

Fremskridtspartiet går ligesom venstre ind for etablering af gensidige bistandsprojekter med udviklingslandene, som hr. Knie-Andersen skriver i tidsskriftet Udvikling, nr. 5, 1975. Det er det begreb, som jeg med Jørgen Schleimanns udtryk ved flere lejligheder har benævnt udviklingskontrakter, dvs. kontrakter med en ligeberettiget partner. Der skal altså ikke være tale om ensidige almisser, men gensidige aftaler til fordel for begge parter. Det vil også medføre, at u-landene får indflydelse på det, de ønsker og får, og ikke får påduttet det, vi tror de gerne vil have. Her behøver jeg blot at nævne ordet Grønland for at understrege, hvad jeg mener.

I forbindelse med begrebet statslig bistand vil vi også gerne under udvalgsarbejdet drøfte de rullende 5 års planer og bemyndigelserne til ministeren for internationalt udviklingssamarbejde, der vel i øvrigt er identisk med udenrigsministeren.

Det er jo således, at folketingets medlemmer bliver valgt hovedsagelig på deres partiers og egne holdninger til, hvorledes dette land skal styres, og dér spiller indenrigspolitik nok den væsentligste rolle. Derfor kan man stille det spørgsmål, om ikke så store udgifter, som u-landsbistanden under de nuværende forhold kræver i dag, og som nogle endda ønsker væsentligt øget som statslig bistand, bør lægges ud til folkeafstemning, så længe der er tale om bevilninger af skatteydermidler, ikke mindst i en tid, hvor man på mange hjemlige områder må skære ned, og hvor vi har en arbejdsløshed med over hundrede tusinde arbejdsløse. Der er et gammelt ord, der siger: fej først for din egen dør.

Fremskridtspartiets syn på u-landsbistand går som bekendt ud på, at sådan bistand ydes som frivillige bidrag, men forudsætningen herfor er, at skattestrykket fjernes, så enhver får råd til og glæde af at yde bidrag efter evne til netop det, som den enkelte ønsker at give penge til. Hvis den forhadte indkomstskat på arbejde blev fjernet i Danmark, ville de frivillige bidrag til u-landsarbejde måske blive dobbelt så store eller mere, end de skatteyderfinansierede er i dag, hvor de gennemsnitlig andrager ca. 200 kr. for hver dansk indbygger fra den yngste til den ældste.

Ændringerne til §§ 7 og 8 stiller vi os nok positivt over for, selv om fondsdannelser ikke er en af fremskridtspartiets livretter. Ændringen til § 9 om bortfald af overførelse af 35 pct. af afgiften på kaffe m. v. gik vi ind for sidste år, da afgiften blev sat ned fra 70 til 35 pct. Vi ser helst kaffefonden ophævet, men vi kan ikke gå ind for, at den skal finansieres over finansloven.

Med hensyn til § 12 vil vi gerne drøfte en tilføjelse til stk. 1, der f. eks. kunne lyde sådan: sådanne indstillinger skal forelægges af udenrigsministeren i folketingets udenrigsudvalg og godkendes af dette udvalg.

Ligeledes vil vi i udenrigsudvalget gerne drøfte, hvorvidt hele spørgsmålet om udviklingsforskning ikke kunne forenkles ved at lægge denne forskning over til universiteterne, hvor der i forvejen skal finde forskning sted, og hvor der findes stor ekspertise i forvejen.

Sluttelig vil vi gerne i udvalget drøfte